

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Oboer/4/2022
Identifikačné číslo spisu:	1596897005
Dátum vydania rozhodnutia:	26.10.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:1596897005.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Ivany Nemčikovej a JUDr. Lenky Praženkovej, v exekučnej veci oprávneného Union poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 31 321 051, proti povinnému Mgr. Ing. H., bytom S., o vymoženie 33.193,92 eur a trov exekúcie, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 0Er/59/1996, o dovolaní povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28. júna 2019, č. k. 7CoE/59/2019-100, takto

rozhodol:

I. Dovolanie povinného o d m i e t a .

II. Oprávnený m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením č.k. 0Er/59/1996-1214 zo dňa 20.10.2017, vydaným sudcom, zamietol sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V, č.k. 0Er/59/1996-1202 zo dňa 7.8.2017 vydanému vyšším súdnym úradníkom.

2. V odôvodnení uviedol, že uznesením č.k. 0Er/59/1996-1202 zo dňa 7.8.2017, dovolacie konanie zastavil, nakoľko dovolateľ (povinný) zaplatil súdny poplatok po uplynutí určenej lehoty, pričom o následku nezaplatenia súdneho poplatku za dovolanie v určenej lehote bol poučený.

Voči tomuto rozhodnutiu podal povinný sťažnosť, pričom súd prvej inštancie po preskúmaní sťažnosti dospel k záveru že táto nie je dôvodná, a preto ju zamietol.

3. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací uznesením č.k. 18CoE/32/2019-1280 zo dňa 28.6.2019, odvolanie povinného proti napadnutému uzneseniu súdu prvej inštancie č.k. 0Er/59/1996-1214 odmietol.

4. Uviedol, že v posudzovanej veci o sťažnosti povinného rozhodol sudca prvej inštancie dňa 20.10.2017, za účinnosti právnej úpravy nastolenej zákonom č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), účinným dňom 1.7.2016, ktorá odvolanie proti uzneseniu, ktorým bola zamietnutá sťažnosť povinného, nepripúšťa (§ 355 ods. 2 CSP).

Odvolací súd konštatoval, že nakoľko odvolanie oprávneného (pozn. dovolacieho súdu: správne malo byť povinného) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, tak odvolanie odmietol podľa ust. § 386 písm. c/ CSP.

5. Proti rozhodnutiu dovolacieho súdu podal povinný dovolanie, prípustnosť ktorého odôvodnil podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, keďže odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolaciemu súdu navrhol, aby rozhodnutia oboch súdov zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. K dovolaniu povinného sa oprávnený nevyjadril.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (podľa § 35 CSP), po zistení, že dovolanie podal včas povinný, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané, dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

8. Podľa § 200 veta prvá zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017 dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

10. Podľa prechodného ustanovenia § 243h ods. 1 prvej vety Exekučného poriadku k úpravám účinným od 1. apríla 2017, ak tento zákon v § 243i až § 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

11. Vo vzťahu k opraným konaniam, teda ani k dovolaciemu konaniu, však zákon vo svojich ustanoveniach neobsahuje žiadne pravidlo, a preto je potrebné vychádzať z princípu okamžitej aplikability procesných noriem, a teda zo znenia ustanovenia § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017 (rovnako aj 1ECdo/14/2018, 2ECdo/24/2018, 3ECdo/26/2017, 4ECdo/23/2017, 5ECdo/10/2017, 6ECdo/16/2018, 7ECdo/3/2017, 8ECdo/17/2017, 1Oboer/2/2019, 2Oboer/3/2018, 3Oboer/18/2018, 4Oboer/37/2017, 5Oboer/25/2018, I. ÚS 259/2018, II. ÚS 185/2018 a III. ÚS 276/2018).

12. Nakoľko dovolanie povinného smeruje proti uzneseniu dovolacieho súdu vydanému v exekučnom konaní po 1. apríli 2017, proti ktorému nie je ex lege prípustné, najvyšší súd ho odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP. V dôsledku neprípustnosti dovolania je vylúčené uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu.

13. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP). O výške náhrady trov konania povinného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

14. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.